

Tuần Báo Vô Vi

6 tháng 10 năm 2024

Số 728

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn biết sự phát triển của mọi giới thì phải làm sao?
- 2) Tại sao mang xác làm người có hồn có vía mà không biết?
- 3) Cảm thức chính mình từ nguyên lý của Trời Đất đã hình thành thì phải làm sao?
- 4) Tại sao vạn sự trên đời đều là không?
- 5) Đạo vốn không là sao?
- 6) Siêu giác là sao?
- 7) Muốn nghiên cứu tiềm năng của con người thì phải làm sao?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 11-05-97 12:10 AM Hỏi: Muốn biết sự phát triển của mọi giới thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn biết được sự phát triển của mọi giới thì phải tự thanh lọc từ tâm lẫn thân thì mới hiểu được đối phương trước hay là thanh, không nên xác nhận vô căn cứ. Kệ: Ai ai mặt mũi cũng là người Trí ý phân minh óc sáng tươi Tinh túy duyên Trời gieo sống động Hướng khuynh thanh nhẹ rõ tình người.	2) Montréal, 12-05-97 6:30 AM Hỏi: Tại sao mang xác làm người có hồn có vía mà không biết? Đáp: Thừa mang xác làm người không khác gì tội phạm mang gông cùm, lúc nào cũng lo âu và bận rộn, không sao giải quyết được chuyện đời kích động và phản động gọi là nghiệp lực, thấy rảnh mà không, lẫn quần trong sự có có không không, hiểu được một không hiểu được hai, khó tu khó hòa vì tâm không dứt khoát. Kệ: Bận lòng khó khổ chẳng thông dong Trí tuệ chưa minh tự tréo tròng Tạo khổ cho mình không hay biết Bền lâu không có vẫn chờ trông.
3) Montréal, 13-05-97 3:20 AM Hỏi: Cảm thức chính mình từ nguyên lý của Trời Đất đã hình thành thì phải làm sao? Đáp: Thừa cảm thức chính mình từ nguyên lý của Trời Đất hình thành thì tâm thân rất ổn định và ngoan ngoãn tu tiến, nhận định rõ ràng là cõi tạm, sống vui ở cõi phù sanh, bằng lòng thanh tịnh ra đi bất cứ lúc nào, không còn lo âu, sanh tử luân hồi nữa. Kệ: Tiếp thu ánh sáng sống vừa Chẳng có lo âu giữa nắng mưa Ổn định do Trời tâm hiểu đạo Chẳng còn mê chấp chẳng nói bừa.	4) Montréal, 14-05-97 5:40 AM Hỏi: Tại sao vạn sự trên đời đều là không? Đáp: Thừa tất cả đều điều động bởi nguyên diễn của Trời Đất, hồn mượn xác để hành sự cho đến thanh tịnh mới minh. Kệ: Lịch trình sống động chuyển duyên tình Trí sáng tâm minh tự nín thính Khó khổ không lo Trời chuyển chiếu Dững hành thanh tịnh tự mình minh.

5) Montréal, 15-05-97 6:50 AM Hỏi: Đạo vốn không là sao? Đáp: Thừa đạo vốn không! Trước khi chưa có loài người vốn không! Làm người chịu tu đúng pháp sẽ trở về không thì mới đúng đường. Ngược lại tu mà muốn làm vua, hay đòi hỏi chức vị Phật Tiên là sai, không dạy được chính mình làm sao dạy được người khác, tự tu tự tiến là đúng đường. Kệ: Thực hành khai triển cứu tâm linh Thức giác bình tâm tự cứu mình Lý đạo tình đời trong thức giác Về không thanh nhẹ lại càng mình.	6) Montréal, 16-05-97 3:40 AM Hỏi: Siêu giác là sao? Đáp: Thừa siêu giác là không nói mà hiểu, tự sửa mình trong thanh tịnh. Kệ: Thực hành thức giác tự tâm hành Chẳng nghĩ chẳng suy vẫn đạt thanh Hành trình sẵn có tâm thành đạt Hướng tâm thanh nhẹ trí tâm thanh.
7) Montréal, 17-05-97 1:00 AM Hỏi: Muốn nghiên cứu tiềm năng của con người thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn nghiên cứu tiềm năng của con người thì phải dốc lòng thật thà tu theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, trong nội tâm niệm Phật đầy đủ, phát triển đều đều, quân bình và nhớ chân động của Nam Mô A Di Đà Phật, thì mới thấy rõ tiềm năng của con người xuất phát vô cùng, chứ không phải cầu xin điển nầy điển nọ mà tự hại tâm thân, không có kết quả tốt khi lìa xác. Kệ: Thực hành phát triển tự phân qua Điển giới nhơn thân tự thức hòa Tâm đạo chiều sâu càng phát triển Tiềm năng sẵn có tự mình qua.	

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 13 (tiếp theo)

...

Pháp Lý Vô Vi nói thẳng, không có nhờ ai, không có sợ ai. Chính nó thực hành được là nó phát triển tới nơi, tự cứu và ảnh hưởng người kế tiếp mà thôi. Cuối cùng của con người phải xây dựng cơ sở tâm linh của chính mình. Nếu bỏ cơ sở tâm linh là thiệt thòi vô cùng. Chúng ta có đời có đạo rõ ràng, có cả hai, mà không hành, không phát triển, không khai sáng được chính mình. Cơ hội cuối cùng mới nghe được lời thuyết giảng của những người hành giả Vô Vi đã hành và đạt được, nói rõ rệt cho chúng ta nghe. Chúng ta chỉ có trì tâm tu luyện, tiến tới, giải tỏa tất cả những sự phiền muộn sai quấy của nội tâm nhiên hậu mới đạt được sự quân bình trong nội thức, đó là huyền bí mà người đời không thấy. Chính ta tu, ta sẽ thấy sự tiến hóa của chính mình, thấy cả càn khôn vũ trụ, thấy Trời Phật trong nhin nhục mà thăng hoa, trong nhin nhục mà tiến hóa chứ Trời Phật không phải là cái lộn với người thế gian để tiến hóa. Người thế gian thích cái lộn, một việc có chút xiu mà nói hoài nói mấy tháng nói không xong là chứng minh cái trí chúng ta trần trước, không thanh tịnh. Giải quyết không nổi cho chính mình làm sao giải quyết cho xã hội được? Rắc rối càng ngày càng nhiều. Mọi người chịu tu, chịu sửa đúng theo đường lối của Pháp Lý Vô

Vi thì đem lại sự an bình cho nhân loại, sự thanh nhẹ cho các giới chung sống hòa bình vui đẹp.

Mang xác người tức là tranh Trời tốt đẹp đã hình thành tại thế nhưng không nhìn lại chính mình, không thanh tịnh làm sao thấy được chính mình? Thấy cơ cấu chằng chịt nhưng mà rất trật tự không khác gì trong rừng sâu có ai lo không? Nhưng mà lúc nào chúng ta vô rừng sâu cũng có thú sống ở trong đó, cũng sống trong trật tự, cũng âu yếm tình Trời, cũng vợ chồng con cái, loài khỉ cũng tốt, mà sư tử cũng tốt, mà cọp cũng tốt.

Định luật đã an bài rất rõ ràng, Thượng Đế đã xây dựng cho nhân loại tiến hóa từ từ trong chậm chạp. Nhưng ngày hôm nay khoa học đã tiến bộ rồi để cho chúng ta thấy vật chất tiến bộ rất nhanh, càng ngày càng khác. Lời nói của chúng ta có thể truyền cảm khắp hoàn cầu trong một giây lát là đạt được. Còn chưa hiểu được tâm linh là chậm chạp quá. Phải mau mau tu trở về với chính mình, để hiểu chính mình, nắm được nguyên lý của cuộc sống hiện hành thì mới thật là vui, thật là vững mãi trong tiến hóa, không còn sợ sống chết, thiếu hụt nữa. Tâm thức các bạn quân bình, điển quang dồi dào của Trời Đất đâu có tính tiền các bạn đâu. Nếu khối óc các

bạn mở ra được rồi thì nhận lãnh thanh quang ban chiếu từ giờ phút khắc, trí tâm thanh nhẹ, thực hiện những chuyện cần thiết và không thực hiện những chuyện không cần thiết nữa, thì cuộc sống của chúng ta sẽ được an nhiên tự tại, vui hòa với các giới. Tình đời đen bạc không quyến rũ chúng ta nữa. Chúng ta phải tự thức tự tu là chánh pháp.

Vui trong hành trình tiến hóa, chấp nhận nguyên lý của Trời Đất mà khai sáng tâm thức của chính mình, mới thật là người tu tại mặt đất này. Hãnh diện lắm mới có cái thân xác này, hiểu bất cứ Trời Phật chỗ nào chúng ta cũng có thể hiểu, tìm hiểu cho đến đích.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 04 tháng 04 năm 1971

Hà sa xuất hiện khắp nơi nơi
Tam nhãn phân minh xét lý lời
Xuất hiện thân hành nơi thượng cội
Tự minh tâm đạo thấu cơ Trời.

Hà sa là cát của trời
Nơi nơi xuất hiện sáng ngời ngày đêm
Chuyển theo thanh tịnh chung niềm
Tịnh tu tiến bộ ngày đêm dung hòa
Đệ tam thanh nhãn xét xa
Phân minh thanh trực phân qua đạo đời
Công phu hợp thức hợp thời
Vượt qua động loạn đời đời yên vui
Hồn thời gắng luyện rèn trui
Vía thời ứng phó trợ ngời đứng đi
Minh tâm tiên đạo gắng ghi
Tự tu thức giác tùy nghi xử dùng
Thế gian nhịn nhục như khùng
Thiên đàng đứng tiến chung cùng Phật Tiên
Minh tâm ánh sáng nối liền
Ấy là sức mạnh diệu huyền cho ta
Nhân tâm mới được thuận hòa
Tham sân xấu tánh khó mà tiến tu
Sương kia kết đám mây mù
Tâm ta vẫn sáng phân khu giải hòa
Đường đời tâm đạo chẳng xa
Chỉ chờ thức tánh mới hòa tới nơi
Không sao thoát khỏi lưới Trời
Tiến theo sớm đạt nơi nơi vui hòa.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI BỐN (tiếp theo)

LUẬN VIẾT SÁCH LUẬN CÔNG ĐỨC, Ý TRỜI KHÉO BÀY CÙNG XÉT KÍ LUẬN TAM THỦY LUẬN BỒ ĐỀ, DUYÊN THIỀN LỜI GIÁ VÀ NGHĨA THẬT

...

Duyên Sinh: Những lời tôi vừa trình bày chỉ là bàn đông tán dài mà thôi, chẳng hề cho mình là đạo cao đức trọng, bởi tất cả đều tùy thuộc nơi sự vận hành tự nhiên của lẽ trời.

Thái Sinh: Lời dạy của Đại Đức giống như lời dạy của chính đức Phật đã khắc sâu tận đáy tim tôi, phá sạch mọi chấp mê, quả là bậc sĩ hoằng dương đạo pháp, nếu như tận dụng tâm này thật là ơn phước lớn lao cho cả đạo lẫn chúng sinh.

Duyên Sinh: Đúng vậy, hi vọng chư đệ tử Thánh Hiền Đường tiếp nối được tinh thần truyền thống, lên được thuyền từ, sợ gì gió dập sóng vùi, thân đứng ngay thẳng vững chắc, há còn e ngại kẻ xấu miệng chê bai

chửi rửa... (Tế Phật chọt vôi vàng đưa hồn phách vị Đại Đức nhập thể xác).

Thái Sinh: Thưa, tại sao ân sư lại hoảng hốt vôi an thần định phách cho Đại Đức vậy?

Tế Phật: Con chẳng thấy người con trai lớn của Đại Đức đứng bên cạnh kêu: "Cha, cha ơi" sao?

Thái Sinh: A, thì ra là như vậy, con không thể tưởng tượng có cảnh đó nổi, vả lại Đại Đức và con quá mãi mê bàn luận về lẽ đạo một cách vô cùng hứng khởi.

Tế Phật: Vừa rồi nếu như không cấp tốc an thần định phách ắt là hồn đã thăng luôn.

Thái Sinh: Vừa quên nghĩ tới việc trước tác Nhân Gian Du Kí thì tự nhiên lại được nhắc nhở ngay, ha ha, quả thật là thú vị.

Tế Phậ: Đúng vậy, thôi chúng ta trở lại Thánh Hiền Đường, con hãy lên đài sen, chuẩn bị khởi hành.

Thái Sinh: Xin tuân lệnh, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Thái Sinh xuống đài sen, hồn phách nhập thể xác.

(còn tiếp)

